

7 października: Czy Izrael pozwolił, by to się stało?

Atak Hamasu z 7 października 2023 roku jest jednym z najbardziej niszczycielskich niepowodzeń wywiadowczych i bezpieczeństwa w historii Izraela. Był to także jeden z najbardziej zagadkowych incydentów. Nie tylko szczegóły taktyczne ataku były w dużej mierze znane z wyprzedzeniem, ale izraelskie instytucje były wielokrotnie ostrzegane – przez własnych oficerów, obserwatorów na pierwszej linii oraz zagranicznych sojuszników – jednak nie podjęto żadnych zdecydowanych działań zapobiegawczych. To rodzi niepokojące pytanie: czy katastrofa była jedynie wynikiem zaniedbania i pychy, czy też na pewnym poziomie pozwolono, by się wydarzyła?

Wcześniejsze informacje wywiadowcze i zignorowane ostrzeżenia

Na długo przed 7 października izraelski wywiad posiadał około 40-stronicowy plan Hamasu, o kryptonimie „**Plan Muru Jerycho**”, który krok po kroku opisywał przyszły atak: ataki dronów, parolotnie, przełamanie ogrodzenia granicznego, ataki na bazy wojskowe oraz masakry w pobliskich obszarach cywilnych. Plan ten uzyskano ponad rok wcześniej i szeroko rozpowszechniono wśród wyższych rangą oficerów wojskowych i wywiadowczych. Został jednak odrzucony jako „aspiracyjny”, przekraczający możliwości Hamasu.

Zapisy ostrzeżeń tylko z 2023 roku są obciążające. Żołnierze wywiadu sygnałowego zgłaszali przygotowania zgodne z planem. Sierżant z jednostki 8200 ostrzegł we wrześniu 2023 roku swoich przełożonych, że plan jest „nieuchronny”, porównując go do alarmu szofaru. Obserwatorzy graniczni – wiele z nich to młode kobiety stacjonujące na posterunkach obserwacyjnych – wielokrotnie składali raporty o ćwiczeniach Hamasu, dronach i próbach, które odzwierciedlały plan Muru Jerycho. Zostali odrzuceni, a niektórzy nawet grożono karami za uporczywe zgłaszanie.

6 października wywiad przechwycił informacje, że **dziesiątki operacyjnych członków Hamasu aktywowało izraelskie karty SIM** – wyraźny sygnał nadchodzącej infiltracji. Kilka godzin przed atakiem sam szef sztabu IDF, Herzi Halevi, słyszał te raporty podczas telekonferencji, ale potraktował je jako rutynowe ćwiczenia.

Wszystkie te sygnały były spójne, każdy z nich został zbagatelizowany, a żaden nie doprowadził do podwyższonej gotowości.

Ostrzeżenia od sojuszników

Izrael nie był jedyną stroną świadomą nadchodzącego niebezpieczeństwa. **Egipski wywiad** wielokrotnie ostrzegał swoich izraelskich odpowiedników, że „coś wielkiego” nadchodzi. Pod koniec września 2023 roku generał Abbas Kamel osobiście powiedział premierowi Netanjahu, że Hamas planuje „prerażającą operację”. Stany Zjednoczone z kolei sygnalizowały rosnące ryzyko przemocy ze strony Hamasu na kilka dni przed atakiem, choć Waszyngton później potwierdził, że nigdy nie widział samego planu Muru Jerycho.

Mimo to Izrael nie podjął żadnych specjalnych przygotowań, a Netanjahu później zaprzeczył, jakoby otrzymał jakiekolwiek ostrzeżenia.

Wrażliwość festiwalu Nova

Jednym z najbardziej przejmujących aspektów tej tragedii jest **masakra na festiwalu muzycznym Nova**, gdzie zginęło ponad 360 młodych ludzi.

Przedłużenie festiwalu do 7 października zostało zatwierdzone przez IDF zaledwie dwa dni wcześniej, ale nie zapewniono żadnego łącznika na miejscu ani wzmocnionych środków obrony – mimo że miejsce wydarzenia znajdowało się w niewielkiej odległości od granicy z Gazą. Kilka godzin przed atakiem oficerowie IDF i Szin Bet prywatnie omawiali możliwość zagrożenia dla festiwalu, ale nie ostrzegli organizatorów ani nie ewakuowali terenu.

Gdy atak się rozpoczął, izraelskie lotnictwo znajdowało się na najniższym poziomie gotowości od lat, z zaledwie dwoma myśliwcami i dwoma helikopterami w stanie natychmiastowego alarmu w całym kraju. Wzmocnienia na teren festiwalu dotarły dopiero po blisko pięciu godzinach od rozpoczęcia zabójstw.

Opóźniona reakcja i chaos w dowodzeniu

Niepowodzenie nie ograniczyło się do wywiadu. Rano 7 października Hamas w skoordynowanym ataku zniszczył kamery, radia i czujniki, oślepiając siły izraelskie. Pierwsze rozkazy mobilizacji wydano dopiero ponad godzinę po rozpoczęciu ataku. Do tego czasu bojownicy Hamasu przełamali już 77 punktów wzdłuż granicy.

W kibucu Be’eri IDF potrzebowało godzin, by zareagować, a ponad 100 mieszkańców zostało zabitych. W Nir Oz pierwsze oddziały przybyły dopiero po odejściu napastników. Na festiwalu Nova dowódcy błędnie sądzili, że teren został ewakuowany, mimo że setki uczestników wciąż znajdowało się pod ostrzałem.

Strukturalna i strategiczna ślepota

Analitycy często określają te niepowodzenia mianem „**Konzeption**” – założenia, że Hamas został odstraszony, skupiony na zarządzaniu i niezainteresowany pełnoskalową wojną. Ta perspektywa, wzmocniona nadmierną wiarą w „inteligentne ogrodzenie” Gazy i inne bariery technologiczne, pozostawiła Izrael niedostatecznie chroniony.

Dwa dni przed atakiem kompanie komandosów IDF zostały przeniesione z Gazy na Zachodni Brzeg w celu ochrony osadników, pozostawiając tylko garstkę batalionów wzdłuż

granicy z Gazą. Jednostki obserwacyjne w Gazie działały już z ograniczonym zasięgiem, a monitoring nocny i weekendowy został ograniczony od 2021 roku.

Czas – Simchat Tora, święto religijne – dodatkowo zwiększył podatność na atak.

Następstwa: śledztwa, rezygnacje i projekty raportów

Od 7 października wiele wewnętrznych śledztw udokumentowało niepowodzenia. Dochodzenie IDF z 2025 roku nazwało wydarzenia „**kompletną porażką**” w ochronie cywilów. Szef wywiadu wojskowego, generał major Aharon Haliva, zrezygnował w kwietniu 2024 roku, przyjmując odpowiedzialność za błędne oceny swojej jednostki. Własny przegląd Szin Bet (2025) wymienił poważne uchybienia i wywołał polityczne tarcia. Państwowy Kontroler wydał projekty ustaleń ostro krytykujące dowódców policji i wojska w związku z festiwalem Nova.

Żaden z tych raportów nie przypisuje jednak intencji. Opisują błędne postrzeganie, błędne oceny i paraliż – ale nie spisek.

Cui Bono? Przyszłość Gazy

Mimo to podejrzenia pozostają. W miesiącach po 7 października polityka Izraela zdecydowanie przesunęła się w stronę masowego wysiedlenia mieszkańców Gazy, z otwartymi rozmowami o „**dobrowolnej migracji**” i ponownym zasiedleniu. Były prezydent USA Donald Trump zaproponował nawet pomysł przekształcenia Gazy w **luksusowe projekty nieruchomościowe**, centra technologiczne, startupy AI i produkcję – wizje niemożliwe bez uprzedniego usunięcia znacznej części populacji palestyńskiej.

To nadaje wagę argumentowi, że atak, choć krwawy i rzeczywisty, służył celom politycznym i strategicznym Izraela i jego sojuszników.

Wnioski

Dowody dotyczące 7 października są w pewnym sensie przytłaczające: Izrael miał informacje wywiadowcze, ostrzeżenia, a nawet wskaźniki w czasie rzeczywistym tego, co nadchodzi. Niepodjęcie działań nie może być przypisane pojedynczemu przeoczeniu, lecz kaskadzie decyzji – każda z nich odkładała, bagatelizowała lub zaniżała zagrożenia, które z perspektywy czasu były oczywiste.

To, czy oznacza to celowe przyzwolenie, to inna kwestia. Nie pojawił się żaden jednoznaczny dokument ani przyznanie, które dowodziłoby intencji. Istnieją **dowody poszlakowe** – ale w takiej ilości i o takiej dziwności, że wielu trudno zaakceptować zwykłą niekompetencję jako całą historię.

Przynajmniej 7 października nie był jedynie tragedią zaskoczenia. Był to niepowodzenie, które przewidziano, przećwiczano i przed którym ostrzegano, a mimo to w niewytłumaczalny sposób pozwolono, by się wydarzyło. A w następstwie zniszczenia wykorzystano do usprawiedliwienia szeroko zakrojonych działań przeciwko Gazie, które w

niepokojący sposób pokrywają się z długoletnimi ambicjami przekształcenia tego terytorium – bez Palestyńczyków – w dochodowe nieruchomości i przemysł zaawansowanych technologii.

Chociaż brakuje ostatecznych dowodów, poszlaki silnie sugerują, że 7 października, jeśli nie został zaaranżowany, to przynajmniej pozwolono, by się wydarzył.

Bibliografia

- **New York Times** (grudzień 2023). *Izrael wiedział o planie ataku Hamasu ponad rok wcześniej.*
- **Haaretz** (2023–2025). Różne raporty śledcze dotyczące ostrzeżeń jednostki 8200, zeznań żołnierzy obserwacji granicznej oraz wewnętrznych dochodzeń IDF.
- **Kan 11 News** (2024). *Nieprzygotowanie IAF 7 października.*
- **The Guardian** (październik 2023). *Egipt ostrzegł Izrael przed atakiem Hamasu kilka dni wcześniej, mówi amerykański ustawodawca.*
- **Associated Press** (październik 2023). *Wywiad egipski wielokrotnie ostrzegał Izrael o planach Hamasu.*
- **Times of Israel** (2023–2025). Relacje z dochodzeń IDF, zatwierdzeń festiwalu Nova i projektów Państwowego Kontrolera.
- **Washington Post** (2023–2024). Rekonstrukcje wydarzeń z 7 października, w tym „jawne” próby Hamasu i odpowiedzi Izraela.
- **Ynet News** (2024–2025). Raporty o opóźnionych odpowiedziach IDF w Be’eri i Nir Oz.
- **Jednostka Rzecznika IDF** (luty 2025). *Podsumowanie ustaleń komisji śledczej 7 października.*
- **Wewnętrzny przegląd Szin Bet** (marzec 2025). Ustalenia dotyczące niepowodzeń wywiadowczych i luk w polityce.
- **CNN** (2023–2024). Relacje z międzynarodowych ostrzeżeń wywiadowczych i oświadczeń USA dotyczących Muru Jerycho.
- **Al Jazeera** (2023–2025). Raporty o polityce przesiedleń w Gazie i debatach na temat „dobrowolnej migracji”.
- **Donald J. Trump, oświadczenia kampanii** (2024). Komentarze proponujące przekształcenie Gazy w luksusowe nieruchomości oraz centra technologiczne/produkcyjne.